

Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin

Bate Domnul cu toiagul în porțile grădinii; bate, și se aude. Toiagul este cuvântul. Toiagul este glasul Domnului, Care bate ca să intre în grădină. Eu vin pentru poporul Meu, vin să-l cresc, vin să-i dau creștere cerească, precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Pace vouă, copiii străjeri care sunteți așezați în grădină, care sunteți sădiți în grădină, în bucăți de pământ nou pe care o am pe pământ! Pace vouă! Și prin voi rostesc pace peste Israel. Deșteptați-vă bine, că Eu intru în carte și Mă fac astăzi cuvânt ca să Mă dau poporului Meu. Astăzi este zi de lucru duhovnicesc, zi de odihnă a trupului, dar de lucru a duhului, zi de primăvară cerească, fiindcă primăvara se îngrijește grădina, se greblează, se dă foc la uscături, se sapă, se nivelează, se seamănă, se udă, ca să încolțească sămânța. Lucrăm pentru un mănunchi de copii ai poporului Meu, că am vestit să vină la iesle mănunchiul Meu de la București, ca să-i dau hrană proaspătă, creștere cerească, și să crească dacă-i dau. Dar nu numai lor le dau, că mănâncă tot poporul din același blid, și tot poporul crește când crește câte unul, doi din popor; crește, că mâncarea nu scade, și din ea se mănâncă și rămâne de s-ar hrăni tot pământul; rămâne, pentru că această mâncare nu scade.

Pace vouă, celor ce ați venit! O grămăjoară de fete, culese și puse în gastră. Vin să vă pun apă proaspătă, apă vie, ca să creșteți vii și ca să fiți nemuritoare, așa cum a fost la început numele neamului român, căci se numeau nemuritori, pentru că cei de la începutul neamului român, prin botez știau de la Duhul Sfânt taina nemuririi. Dar a venit duhul rău, cel dușman pe Dumnezeu, și a semănat neghină în vreme de noapte și a slăbit puterea tainei cea din cer peste fiii lui Israel cel român.

Israele, Israele, românule Israele, de două mii de ani n-am mai putut lucra ca azi peste tine, dar azi lucrez peste tine mai mult decât am lucrat în toate veacurile peste pământ. Azi a venit vremea să te întocmesc pentru cer. Azi e vremea aceea de înnoire a lumii, și lumea nu știe, și nici omul iscusit și priceput nu știe. Nu știe omul priceput, nu știe, tată, nu știe, că el își folosește iscusința la altceva, el își irosește iscusința și priceperea, așa cum fiul risipitor își risipește averea cerută de la tatăl său ca să fie a lui partea lui. Dar pe tine, poporul Meu, te-am oprit ca să fac treabă cu tine în ogorul Meu, în împărăția Mea, nu în împărăția lumii acesteia. Împărăția Mea este împărăția cerurilor pe pământ, că pentru asta am făcut cerul și pământul. Cerul fără pământ nu poate fi împărăție, precum trupul fără suflet nu poate fi viu, precum sufletul fără de trup este fără de casă. Dar numai cu tine grăiesc cele din cer, precum numai cu Israel aveam lucrare pe pământ, și moștenire în Israel aveam, și așa îi spuneam lui Israel: *«Israele, să scoți afară din tabără necurățiile tale și să le îngropi în pământ cu lopata, afară din tabăra ta, că Eu, Domnul, umblu prin tabără, și să nu Mă scârbesc văzând necurăția ta»*. Am stat cu Israel și îl învățam tot rostul vieții vii, și el s-a îngâmfat și s-a amestecat cu neamuri străine și a stricat împărăția Mea cea din cer în mijlocul lui Israel.

Israele, Israele, tu ești cel de la sfârșit Israel. Tu ești după duh, tu ești după har, și Eu te întocmesc cu măiestrie cerească, cu mână iscusită, de meșter ceresc, așa cum un zugrav se așează în viață sfântă, și apoi ia și zugrăvește chipul unui sfânt. El se apucă de lucru, își pregătește ce-i trebuie, își face vopsele din pământ, din fier, din piatră, le moaie și apoi se apucă de zugrăvit chipul sfântului, și lucrează, și lucrează până ce-i dă chip, iar la urmă îi zugrăvește aurora de sfânt și îi sapă numele lângă chip. Așa te întocmesc Eu pe tine, poporul Meu iubit, și îți sap numele în piatra vremii cerești, ca să știe omul pământesc de vremea cea cerească, nu numai de cea pământescă. Așa lucrez Eu, Domnul, la creșterea ta cerească, și te învăț, tată, să te faci ușor

ca fulgul și să ieși de sub greutatea vremii, ca să nu mai fii apăsat de cele ce sunt pământ fără de cer, pământ fără ființă cerească în el.

E sărbătoare cu trâmbițe de bucurie în cer. E cerul în veselie cum n-a mai fost de când veacurile când se uită la tine și îți vede aripioarele crescând, poporul Meu iubit. O, că prea iubit ai fost de Dumnezeu, și Mă rușinam în fața sfinților când vedeam că iubirea Mea nu te face să crești și să fii ușor ca să zbori. Omul se îngreuiază singur. Omul se bagă singur sub greutate. Omul se rătăcește de la calea cea fără de griji, fără de durere, fără de apăsare. Omul trudește din greu la sarcina sub care se bagă după ce singur și-o strânge. Israele, Israele, omul este fără de minte cerească. Eu i-am dat omului tot ce trebuie să aibă între cer și pământ, și el își face altele, altele făcute de el. Așa ai fost și tu, poporul Meu, dar am ieșit în calea ta și te-am numit cu numele Meu și am zis să fii tu al Meu și am lucrat peste tine vreme multă de învățătură, și ai fost greu la pricepere, dar acum a venit vremea priceperii cea din cer, că omul cu priceperea cea din pământ se bagă sub greutate, se bagă sub griji și sub necazuri.

O, popor iubit, tu ești poporul Meu numit, și voiesc să te fac om adevărat, precum Eu am fost. Voiesc să lucrezi și tu ce am lucrat Eu, ce a lucrat mama Mea, ce a lucrat omul cel bogat în Dumnezeu. E vreme lungă de când am spus în mijlocul tău să iei seamă să nu ai în căsuța ta ceva din lume la care să tragă pedeapsa și focul și judecata lui Dumnezeu. O, Israele, fiul Meu, dacă atunci ai fi fost treaz, ai fi auzit ce-ți spun și nu ți-ai mai fi agonisit avere care nu-ți trebuia ție, poporul Meu. Tu trebuia să fii familia Mea cea sfântă, și Eu trebuia să fiu casnic cu tine, așa cum am fost casnic în familia în care Tatăl Meu Mă dăduse prunc născut din Fecioară.

O, poporul Meu, lungă a fost vremea prunciei tale, și iată, e vreme de mers în picioare, tată, e vreme să fii înalt, copilul Meu, că apa cea tulbure trece de glezne, și valul ei e iute, fiule. Este câte o mamă care-și înfașă copilul cu dibăcie ca să crească drept și înalt. Îl strânge bine în scutec, îi așează mânuțele drept, la fel și picioarele, și îl strânge bine cu fașa, nu-l lasă liber; iar când îl scaldă în albie, îi așează cu mâna ei toate încheieturile, și apoi îl ia de căpușor și îl scutură ridicându-l în sus, și apoi îl înfașă drept și strâns cu fașă. Eu așa M-am purtat mereu cu tine, poporul Meu iubit, și te-am tras mereu în sus, ca să crești înalt, fiule, și să nu fii om pitic, pitic duhovnicește, și să fii înalt la statura cea duhovnicească, fiindcă apa e mare, și nu poate omul mic prin ea.

Cine are multe pe pământ, acela este om cu sarcină grea, om plin de griji, om fără timp pentru Dumnezeu. Tu, poporul Meu, trebuie să lucrezi ce am lucrat Eu, dar dacă n-ai înțeles și dacă n-ai ascultat, iată, ai făcut și tu ca omul care-și strânge sarcină grea și se bagă sub ea și și-o ia în casă și doarme sub ea, și nici somnul nu-i tihnește sub greul sarcinii sale.

Omul își strânge avere, ca s-o aibă de Dumnezeu. Avera omului de azi a devenit Dumnezeu pentru om. Tu cu averea ta să nu te fâleşti, Israele. Tu cu Mine, tată, să te fâleşti, căci vreau să stau cu tine casnic, că unde sunt Eu, nu vine judecata, nu trage judecata, dar să nu ai în casa ta ceva la care să tragă judecata. Să n-ai în casa ta lucru lumesc la care să tragă stăpânul ei, stăpânul lumii acesteia, și să te strângi mănunchiuri, mănunchiuri, Israele, poporul Meu, ca să cunosc tabăra ta și să pot sta în ea, că te-am făcut să poți să te tragi din Sodoma, fiule Israele. Decât să iei și să ai lucru de la lume, mai bine fă tu cu mâna ta sfântă, și să ia lumea de la tine lucru sfânt. Dar am încă în poporul Meu fii care lucrează cu mâna lor lucruri plăcute de lume, lucruri cerute de lume. O, fiilor, schimbați-vă îndeletnicirea și lucrați lucruri sfinte, care au fost date la o parte de omul creștin. Să lucrezi cu mâna ta lucruri care te îndeamnă la rugăciune și la sfințenie, poporul Meu. Să lucrezi frate pentru frate, ca să nu mai ia poporul Meu de la lume lucru neblagoslovit. Blagoslovite sunt numai cele create de Dumnezeu și numai cele plăcute de Dumnezeu și care sunt scrise în legea lui Dumnezeu. Lucrările și îndeletnicirile cele cuprinse în legea cea din cer, acelea să fie pentru poporul Meu.

O, fiule Israele, Eu te cresc, fiule, Eu lucrez la creșterea ta. Dacă tu te bagi sub povară adunată de mâna ta, să știi, tată, că îți pieri gândul de la Dumnezeu. Când Eu nu sunt în gândul

vostru, copiii ai lui Israel, duhul rău și dușman găsește prilejul să vă ocupe mintea cu voile lui, cu lăcomia, cu gusturile lui, și dacă gustați voile lui, vă pierde gândul de la Dumnezeu vostru. Fără Mine în gând e ca și cum ai merge singur pe alt drum, fără Domnul pe cale. Fără Mine în gând e alt drum.

O, Israele, când tu nu ai sarcini, tu ești ușor, și dacă te culci, te culci și te odihnești fără griji, și ești sănătos fără griji. În așternutul tău îmbrățișează-te cu Mine, și cu Mine în gând să te odihnești, că Eu așa ți-am spus: «*Fiule, când te culci, să te culci cu gândul la fericirea ta, la lucrarea Mea cu tine*», iar fericirea ta Eu sunt. Eu sunt și lucrarea ta. Copilul Meu, iată ce-ți spun: cu Mine în gândul tău dacă ești, te vindeci de orice boală, de orice suferință. Eu sunt toată alinarea, Eu sunt Cel ce pot totul. Eu și nu omul poate pentru tine.

Caută, poporul Meu, să fii plăcut, să fii omul cel plăcut, și să te numesc om preaiubit și scump, sau să te numesc omul cel mai blând de pe pământ, așa cum i-am numit Eu pe cei ce M-au purtat peste Israel: pe Daniel, pe Moise, pe David. Poporul Meu, să nu te lași greu frate pe frate, că aceasta este o faptă rea, dintre cele mai rele fapte.

Poporul Meu iubit, să ai simț sfânt, să ai sfială sfântă frate între frate. Israele, să nu obișnuiești să te caini, tată, că tu ești numit popor fericit. Dacă cineva în tine nu este fericit, aceluia nu-i place cu fericirea, nu-i place fericirea. Dacă cineva în tine este bolnav, aceluia nu-i place darul sănătății. Dacă cineva în tine nu iubește mustrarea, aceluia nu-i place să fie fiu, și îi place să fie liber în voile lui. Cel ce nu caută mustrarea, acela nu este fiu. Dacă cineva în tine, Israele, este lacom sau bogat, aceluia nu-i place împărăția cerurilor. Iată, tată, ce greu este de voi când Eu v-am cerut rugându-vă să ieșiți de sub sarcini, de sub apăsare! E greu, măi copii, că Mă uit la unii din voi că nu știu ce să facă aceștia cu averea lor. E tulburat satana că vede că i se surpă împărăția și cuiul lui în care-și ținea toate gusturile lui în căsuța creștinului lui Israel. E tulburat, dar e rușinat și e fără putere și iese zdrobit de prin toate colțurile cuprinse în hotarele creștinilor Mei care Mă iubesc. Dar de la unii nu iese, că unii sunt lacomi și dorm în munca lor. Acolo va trage judecata. Acolo se va face curat cu unelte de curățire.

O, poporul Meu, tu, tată, cel ce nu poți să te lași de cele plăcute ție, să fi avut pretenție să Mă ai pe Mine de avere. Vezi tu, tată, că Eu am scăpat de josnicia pe care o găseam pentru Mine în casa ta. Mă puneai să stau pe pat lumesc, pe pat păcătos. Mă puneai să stau la masă înaltă, Mă puneai să stau pe tron lumesc, și stăteam pe peretele tău cu chipul înmulțit de lume spre vânzare, îmbrăcat în hlamidă roșie în semn de răstignire, în semn de robie. Vreau să te îndeletnicesc cu lucrul celor sfinte, dar să nu iei fără binecuvântare, să nu furi măiestriile fără să ai numire la lucrări sfinte, că poporul Israel primea de la Mine prin Moise. Ajută-Mă să lucrez cu drag peste tine, că dacă Mă vei pleca și acum la cererea ta, vei da înapoi și nu vei crește. Așează-te în sfială sfântă, că tu nu știi ce-ți cer când îți cer aceasta. Aceasta înseamnă să fii plăcut, să fii om fără de pretenții, fără de mofturi, fără de dorințe. Dorințele sunt pentru cei ce-și agonisesc sarcini pe pământ. Dar ție îți dă ce-ți trebuie pământul, îți dă pădurea, îți dă soarele, îți dă ploaia și văzduhul, îți dă iubirea Mea, îți dă Domnul, fiule. Nu-ți mai fă iar sac cu haine, măi fiule, și să ai doar o trăistuță cu haine, că sacul e prea greu pe cale. Trăistuța e ușoară și nu ți-o fură nimeni de sub căpătâi, și hoții nu trag la ea.

Eu vreau să fii sfânt, poporul Meu, și vreau să-ți dau auroră de slavă, tată, că omul nu știe ce înseamnă auroră. Omul crede că o poate face cu creionul în jurul capului. Auroră înseamnă viață sfântă, cu Dumnezeu mereu pe cale. Începe diavolul să-i bage omului în minte că are auroră omul. Auroră are numai sfântul lui Dumnezeu. Aurora este sfințenia trăită de om. Dar Eu risipesc de peste tot zidurile școlii lui satana, că el nu poate da omului ce am Eu. El de la Mine nu poate lua, ci numai de la el, iar aurora este de la Dumnezeu, și Domnul n-o dă la trupuri fără de sfințenie, iar omul se așează la aparate ca să-și citească sfințenia, de parcă sfințenia se măsoară de om.

O, ce ai făcut tu, satano, din mintea omului?! Dar nimic n-ai câștigat, că acesta nu se numește câștig de la Mine, ci de la tine și de la fiii tăi, că Eu sunt Dumnezeul fiilor Mei, nu și al fiilor tăi. Fiii Mei sunt cei ce fac voia Mea, iar fiii tăi sunt fiii oamenilor, și nu mai vine un potop mai mare ca acesta peste pământ, că la potop fiii lui Dumnezeu s-au unit cu fiii oamenilor, și Eu am adus potopul peste toți laolaltă. Dar potopul de azi este însăși amestecarea, și nu se mai cunosc fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor. Numai pe tine te mai cunosc, poporul Meu Israel. Numai tu te mai deosebești dintre fiii potopului. Intră, tată, la crescut. Intră, fiule, sub har și sub ploaia harului, ca să crești. Intră, poporul Meu, la sfințit, că pentru sfințire ești ales. Și dacă nu poți să intri la sfințit, ieși din tabără, că dacă nu ieși, vei fi osândit de legea sfințeniei, care va rămâne între cer și pământ stăpână.

Vreau să fii ca fulgul, Israele, ca un norișor să fii, ca o corabie de salvare peste valurile lumii. Vreau să te strâng mănunchiuri, mănunchiuri, dar mai stau să mai privesc peste tine ca să Mă socotesc cum pot să fac lucrarea aceasta din loc în loc până va fi să te am la sânul ieslei Mele, în cetatea în care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am păstorit turma, cetatea cuvântului Meu. Ferește-te să fii mofturos, fiule. Ferește-te de meteahna de a te căina, căci cel ce se caină, acela este omul cel mândru, care nu scapă de iubirea de sine. Ferește-te de tot ce-ți ucide sufletul și Duhul Meu din tine, și să fii cântar drept, Israele, fiul Meu. Să nu înșeli la cântar când cântărești dreptatea ta și a lui Dumnezeu, căci când se zbat două dreptăți, acolo trebuie cântar.

O, ce mult aveam Eu nevoie de înțelepciune peste tine, Israele! Dar acum, tată, măcar să asculți de cei ce au stat la înțeleptit, căci vom face ordine și mai bună peste cei înțelepți din popor, ca să poată lucra cu folos de creștere peste Israel. Ceartă și duh pentru întâietate să nu se strecoare în poporul Meu, că Eu sunt Domnul. Să te zbați, fiule, să fii întâi la ascultare și la sfială sfântă, că scris este: *«Învățătorii vor avea o mai mare osândă»* dacă nu vor fi ca cele dintâi slugi la cele mai grele lucrări. Învățătorul este însăși viața ta cea așezată în Hristos înaintea celor ce stau la învățat. Să nu mai pui, fiule, nici un boț de lut la împărăția făcută de lume, dar să pui tot ce este de la Dumnezeu dat ție și să fii zidar de împărăție cerească pe pământ.

Copii străjeri ai ieslei Mele, voi, tată, să lucrați peste aceste copile, că Eu le dau nume de cetate în cetățile Mele. Voi, tată, să fiți cuvântul Meu peste fiii și fetele poporului Meu, că poporul Meu vă ascultă pe voi, fiindcă acum are Duh Sfânt poporul Meu, are duh de ascultare. Cine ascultă de voi ascultă de Mine. Cine ascultă de Mine ascultă și de voi, că voi de la Mine luați și dați, ca să aibă poporul Meu creștere.

Crești, Israele, crești, și să nu te superi că de câte ori vin îți voi spune să crești. Crești, tată, crești, și biruiește lumea. Crești și te înmulțește și te unește în jurul cuvântului Meu, că iată ce am făcut. Acum nu mai intru în casele tale, unde Mă apăsa lumea și semnele lumii din casa ta. Acum te strâng prin poiene, prin grădini sfințite de Mine și însemnate pentru tine. Acum te strâng unde vreau Eu, nu unde vrei tu. Crești, Israele, crești. Crești, tată, crești. Crești, căci cerul s-a plecat până la tine. Crești, că Dumnezeu îți este creștere și acoperământ și veșmânt. Eu vin mereu să te cresc, Israele. Să nu ai alt dumnezeu afară de Mine, fiule Israele.

Pace peste tine, poporul Meu!

Luați și duceți poporului Meu hrană proaspătă. Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a așternut masă în Israel, că binecuvântat este Israel. Amin, amin, amin.

23-10/05-11-1995